

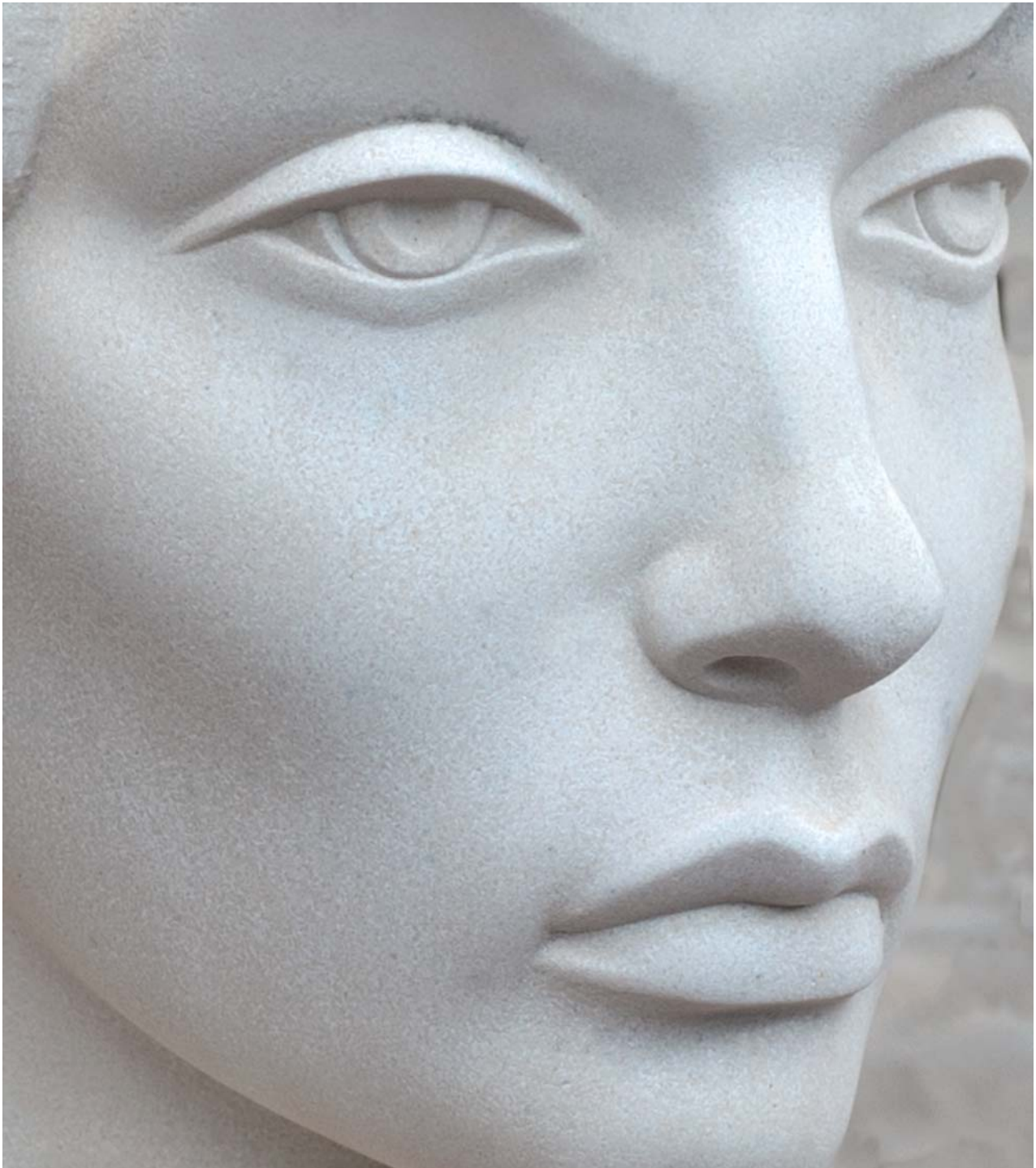
Hrvatska akademija znanosti i umjetnosti
GLIPTOTEKA

Vesna Mažuran Subotić

MARIJAN
KOCKOVIĆ
1923.-1991.

Sadržaj

Predgovor	7
Reprodukcije djela	17
Biografija	82
Javni spomenici	84
Interijeri	85
Samostalne izložbe	86
Skupne izložbe	87
Izbor iz bibliografije	90
Popis izložaka	93

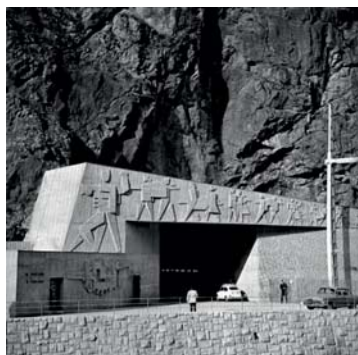
Vesna Mažuran Subotić

MARIJAN KOCKOVIĆ

1923.-1991.

Fascinacija kiparstvom te prepoznavanje vlastite umjetničke vokacije do koje dolazi kod Marijana Kockovića, mladoga mornaričkog kapetana pri gotovo slučajnom susretu s djelom akademskog kipara Ivana Mirkovića u njegovu atelijeru u Splitu, odredit će njegov daljnji životni put. Odluka da se odrekne sigurna posla i statusa koji su mu dodatno osiguravala brojna odlikovanja dobivena u II. svjetskom ratu te da se uputi na školovanje na Akademiju likovnih umjetnosti u Zagrebu kako bi stekao potrebna znanja i vještine za posao kojim se odlučio baviti, nije bila laka. Kiparstvo je za njega, koji je odrastao i stasao u ratu, predstavljalo podjednako bijeg u neki drugi svijet, mogućnost da

se oslobodi zadobivenih psihičkih trauma, polje introspekcije kao i nov izazov. Odlučuje se, tako, graditi vlastiti put na potpuno nepoznatu polju, ne poštujući uobičajene odrednice ni školovanja ni likovne scene na kojoj se pojavljuje, te već na početku svojega djelovanja postavlja smjernice kojima će ostati dosljedan gotovo tijekom cijeloga života. Oslanjat će se, kao što sam ističe u brojnim intervjuima, na svoj talent, marljivost i osobne menadžerske sposobnosti, a u likovnu i društvenu sredinu uklapat će se u mjeri u kojoj to smatra potrebnim, stvarajući tako primjer vrlo zanimljiva umjetničkog opusa kako na našoj, tako i na inozemnoj likovnoj sceni. No, krenimo redom.

GODINE FORMIRANJA 1947–1953.

Akademije likovnih umjetnosti u Zagrebu i Ljubljani

Iz razdoblja školovanja koje de facto predstavlja i prvi susret Marijana Kockovića s likovnom umjetnošću, ostalo nam je sačuvano tek nekoliko vrlo dobrih portreta, te kao posebnost vezana za rad studenta, spomenik u Sisku (1949), čiju realizaciju dobiva mimo Akademije, a što će mu osobno biti izvor niza problema. Radeći na spomeniku, naravno, nije stigao redovito pohađati nastavu, a nije mogao ni navesti razlog zbog kojega ne dolazi na Akademiju, tako da mu je nakon dvije godine, zbog nepoštovanja i neobavljanja obveza, zabranjeno daljnje pohađanje nastave. Sam spomenik koji čini ženska figura uzdignute ruke s puškom postavljena na visok stup te reljef sa scenama iz NOB-a na zidu ispod i ispred nje, korektno je izvedena cjelina koja se potpuno uklapa u prevladavajuće socrealističke spomenike što nastaju u to vrijeme, te za nj dobiva dobre kritike koje ga dodatno ohrabruju pa odlazi nakon neuspjeha u Zagrebu na nastavak školovanja u Ljubljani i upisuje kiparstvo u klasi prof. Krela Putriha. Kako će se u

međuvremenu na vlastiti zahtjev i demobilizirati, marljivo radi te diplomira 1953. godine, a diplomski rad – meko modeliran sjedeći ženski akt *Kupačica* – ocijenjen je odličnim. U Ljubljani priređuje i prvu samostalnu izložbu komornoga karaktera o kojoj gotovo ništa ne znamo, osim da su izloženi portreti ocijenjeni kvalitetnima. Gotovo odmah po svršetku izložbe prihvaća profesorsko mjesto u Sarajevu, koje će nekoliko sljedećih godina postati njegovo boravište.

SARAJEVO 1953–1966.

Dolazak u Sarajevo i susret s umjetnošću Bosne možemo okarakterizirati gotovo fascinacijom te će i sam u raznim prilikama isticati kako je „starobosanska umjetnost“ inspiracija najvećega dijela njegova stvaralaštva. Pomalo mistične simbole koje vidi na krajputašima i stećcima ujedinjene s ornamentom narodne umjetnosti upija i usvaja kao dio vlastitoga likovnog jezika te ih transponira u svoje *Toteme*, ciklus skulptura u drvu (1960–63). *Totemi* se kreću od jednostavnih, vertikalnih, do nešto složenijih, razvedenijih oblika, čistih su linija i ravnih površina

na koje su aplicirani jednostavni, gotovo linearni reljefi. Svojom svjesnom naivnošću zazivaju neka prošla vremena te traženje poveznica između prošlosti i sadašnjosti.

Uz *Toteme* modelira i ciklus figura komornih dimenzija u kojima se bavi ratnom tematikom (1956–58). Osobno iskustvo proživljenih i viđenih ratnih strahota tijekom II. svjetskoga rata tako će jasnom narativnom metodom, koristeći elemente, simbole koji izazivaju osjećaj užasa i straha (lubanje, leševi, rešetke) putem kompleksnih kompozicija i stiliziranih ekspresivnih oblika, pretvoriti u snažna, opće razumljiva djela s jasnom antiratnom porukom (*Trofej rata, Grabljivica, Mrtvi grad, Simboli prošlosti, Čelije*).

Golema radna energija omogućava mu i izvođenje sedam spomenika u spomen narodnooslobodilačke borbe i žrtava fašizma, pri čem je na razini likovnog izričaja zamjetno kretanje od figuracije s elementima socrealizma (*Gacko*, 1955) ka stilizaciji oblika posebice kad se radi o plošnim reljefima naglašenih kontura poput onoga na zgradi hidroelektrane Rama. Uz ove spomenike radi i *Spo-*

menik rudaru u Varešu (socrealističnu figuru u nadnaravnoj veličini), skulpturu *Dječak s ribom* (Rovinj, 1959) te spomenik Antunu Bučkoviću (1961), potpuno atipičnu skulpturu za cijelo njegovo stvaralaštvo – glavu nadnaravne veličine te krajnje pojednostavljenog oblika izvodi u kamenu te je zamišlja izravno postavljenu na tlo.

Usporedno sa spomenutim radovima nastaje i niz portreta, korektnih realističnih studija, u kojima osim fizičke sličnosti uspijeva donijeti i psihološke karakteristike osoba (*Prvo razmišljanje*, 1951/54; *Bošnjak, Majka*, 1954), a posebice je bio zapažen portret Beethovena (1953) zamjetnoga naturalističkog pristupa.

Promatrajući ljude oko sebe, izrađuje i nekoliko skulptura žena pri plesu (*Kolo*, 1955) te figure žena, muslimanki u tradicionalnoj odjeći, pokrivenih glava (*Bule*, 1955). Ženski će lik u ciklusu *Bula* apstrahiranjem detalja dovesti do razine prepoznatljivih znakova, a jednostavnost vertikalnih valjkastih kompozicija sugerirat će bezvremenost i transcendenciju. Ove će radove posebice od druge polovice šezdesetih godina razviti u dva zasebna ciklusa koja će nadopunjavati tijekom sljedećih petnaestak godina, a koji će

svoj vrhunac doživjeti u sedamdesetim godinama kada će varijante tih radova realizirati u granitu i mramoru.

Od samoga dolaska u Sarajevo Kocković i mnogo izlaže, redovito s Udruženjem likovnih umjetnika Bosne i Hercegovine, a priređuje i samostalne izložbe u Sarajevu, Puli i Zagrebu. Preokret u njegovu odnosu prema izlagačkoj djelatnosti dogodit će se, međutim, 1964. godine, nakon samostalne izložbe u Münchenu, gdje će njegovi radovi naići na odličnu recepciju kako publike, tako i kritike, a veći dio radova bit će i otkupljen. Poslije toga Kocković se sve više okreće izlaganju u inozemstvu te će njegova djela ubrzo krenuti na put diljem Europe, a on će se iz zdravstvenih razloga, nakon kraćega boravka u Rovinju, preseliti u Dubrovnik.

DUBROVNIK – od 1966.

Dolaskom u Dubrovnik, Kocković odmah počinje graditi kuću u čijem sklopu izrađuje i vlastiti atelijer i malenu galeriju te si tako stvara gotovo idealne uvjete za rad i postiže neovisnost o sredini u kojoj djeluje.

Nastavlja s portretistikom te radi niz portreta obitelji, prijatelja i poznatih osoba, pri čem se posebno izdvaja desetak portreta Josipa Broza Tita (1976/79), koji mu je osobno pozirao i na koje je sam Kocković bio vrlo ponosan. Od portreta kvalitetom se između mnogih izdvajaju i *Jimmy Moore*, 1970., *Mirjana*, 1972., *J. F. Kennedy*, 1973., *Gorana*, 1975., *Y. Brynner*, 1970).

Kvalitetom se može izdvojiti i nekoliko ženskih poprsja koje pod nazivom „perla“ modelira početkom osamdesetih godina i potom ih kleše u mramoru. *Crna perla* i *Azijska perla* svojom idealiziranom ljepotom postaju u njegovu viđenju simbolima rase i podneblja.

Nakon poznanstva s grčkim skladateljem i revolucionarom Mikisom Theodorakisom, kojega portretira 1970. godine, s kojim dijeli istoznačne poglede na rat i slobodu, a vjerujući u snagu i mogućnost društvenog angažmana likovnih umjetnika, odlučuje zajedno s njim pozvati likovne stvaraoce svijeta da svojim protestnim djelima «daju osobni doprinos da se uguše rat, glad i ostale ljudske strahote». U tom kontekstu Kocković i piše svoj poziv:

«Kipari i slikari!

Svijet u kojem živimo neprestano nam nudi svoja djela za našu inspiraciju, množeći zgarišta i poprišta, lišavajući nas tako mogućnosti da bezbrižni i sretni stvaramo ljepotu inspiriranu ljepotom. Između rata i gladi čovjek je razapet i mnoštvom drugih velikih nevolja, koje mu život čine teškim i koje mu oduzimaju sve radosti života. Umjetnost je oduvijek stvarana na radost i za radost čovjekovu: da mu duh oplemeni, da mu misao probudi, da mu nadu pruži. Kada se iz povijesti civilizacije odstrane svi datumi koji govore o mukotrpnom hodu naprijed, kada se vidi da su oni samo datumi ratova i obračuna, ostaje jedino umjetnost da priča svojim jezikom o čovjeku i njegovoj prošlosti. Umjetnost je uvijek humana i zbog toga danas, kad na čovjekovu sudbinu nasrću crne ptice gladi, bolesti i rata, ona mora da digne svoj glas u ime ljubavi za sve ljude. Pozivam vas da svojim protestnim likovnim djelima date svoj lični doprinos stvari mira i progresa. U ime budućnosti.»¹

Ideja ovako idealiziranog umjetničkog angažmana, unatoč brojnim pohvalama te verbalnim podržavanjem projekta što su ga iskazali mnogi umjetnici kako s

domaće, tako i s međunarodne likovne scene, ne doživljava uspjeh, a zamišljena izložba koja je trebala putovati svijetom ne održava se i Kocković se okreće opet vlastitom radu. Kao refleks ove ideje ostaju nam u njegovu kiparskom radu portret Che Guevare te skulptura *Peace*, predimenzionirana glava Afroamerikanca, čija kosa čini kuglu grube, robusne površine iz koje se izdvaja meko modelirano lice te na kojoj su na dva zaravnjena pravokutnika ispisane engleske riječi *Peace* (mir) i *Love* (ljubav).

Gotovo istodobno kleše i niz ženskih aktova lirskog ugođaja kod kojih savršenstvo glatkoće samog tijela često suprotstavlja neobrađenoj masi kamena koja ga okružuje i zatvara (*Buđenje, Dva akta, Tri gracije*), u mramoru izvodi i skulpturu *Odmor* (1973), profinjeni sjedeći ženski akt mekih obrisnih linija čiju je varijantu izmodelirao još 1954.

Razrađuje ciklus *Bule*, te variranjem prostornih odnosa među djelomice sljubljenim tijelima postiže, unutar općega dojma mirnoće i kontemplativnosti, dinamične efekte, a kako „bule“ nemaju lica, pojačano je njihovo semantičko značenje do razine simbola.

¹ *Oslobodenje*, Sarajevo, 3. X. 1970.

Uz kiparenje od 1968. godine počinje ga zaokupljati i tapiserija, pri čem inzistira na osobnoj prisutnosti u svim fazama njezine izrade – od pripreme neobrađene vune do njezina bojenja i tkanja. Prvobitne figuralne kompozicije u kojima se osjeća duh narodne umjetnosti (*Sjećanje na moju majku, Travnički triptih, Šumadijski triptih, Boje moje domovine*) ubrzo se pretvaraju u apstraktne forme naglašene voluminoznošću čemu pridonosi i ugradnja u tkanje drvenih elemenata – kuglica, kao i aplikacija srebrnih filigranskih puceta i nakita. S vremenom tijekom 1973/74., u procesu oslobađanja tapiserija od zidne plohe, odlučuje se za izlaganje tapiserija zajedno s drvenim kvadratičnim okvirom na kojem su tkane (razbojem), što će ga uskoro dovesti do gradnje kocaka čiji volumen čine plohe – pravilni okviri međusobno spojeni (*Zodijak*, 1974; *Kozmos*, 1975). Tako tapiserije postaju dio voluminozna tijela pri čem Kocković ističe njihovu integralnu formu te ih zove «slobodne tapiserije», a postavlja ih tako da stoje ili vise u prostoru.

Od 1970. godine Kocković počinje odlaziti u SAD, gdje će gotovo u pravilu boraviti svake godine tri zimska

mjeseca. Uglavnom se za to vrijeme bavi portretistikom i radi tapiserije. Portretira i po narudžbi, radi skulpture manjih formata koje se uklapaju u njegove već jasno formirane cikluse. Dobiva dobre kritike te osim što radi i izlaže u priznatim galerijama, većinu radova i prodaje.

I u tom razdoblju Kocković radi spomenike, ali znatno manje. Prije zamjetnu narativnost i deskriptivnost zamjenjuje gotovo apstraktnim elementima, najčešće pravilnim geometrijskim tijelima, od kojih gradi cjeline često u duhu parkovne fontane, poput spomenika u Jajcu (1972) te spomeničkoga kompleksa u Jasenicama kraj Bosanske Krupe (1978). Jasenički spomenik čini pritom vezu s nekoliko manjih skulptura koje na temu svemira radi nekoliko godina prije, razmatrajući mogućnosti rastvaranja oblika kugle. Ti radovi u vidu spojenih i slobodnih poluloptastih oblika ujedno su i jedina Kockovićeva kiparska apstraktna ostvarenja. Na slobodne forme svodivi su i spomenici u Drvaru (1980) i Zagrebu (1981), no kod njih su vanjske plohe ipak nosioci reljefa, odnosno ornamenta.

Uza sve navedeno, stiže se baviti i uređenjem in-

terijera (posebice u hotelskom kompleksu Babin kuk u Dubrovniku) te tako zaokružuje svoje djelovanje i kroz interakciju vlastitoga rada s arhitekturom i eksterijerima. Unatoč svemu, priznanjima i uspjehu te materijalnoj sigurnosti, duboko u sebi osjeća neshvaćanje i tugu, što je dodatno potencirano vremenom u kojem su jasne naznake početka novoga rata na našem prostoru, a osjećaju beznađa pridonosi i teška bolest supruge. Ostavši tako bez snage i energije, 1991. godine podiže na sebe ruku i odlazi ostavljajući nam svoja djela na prosudbu.

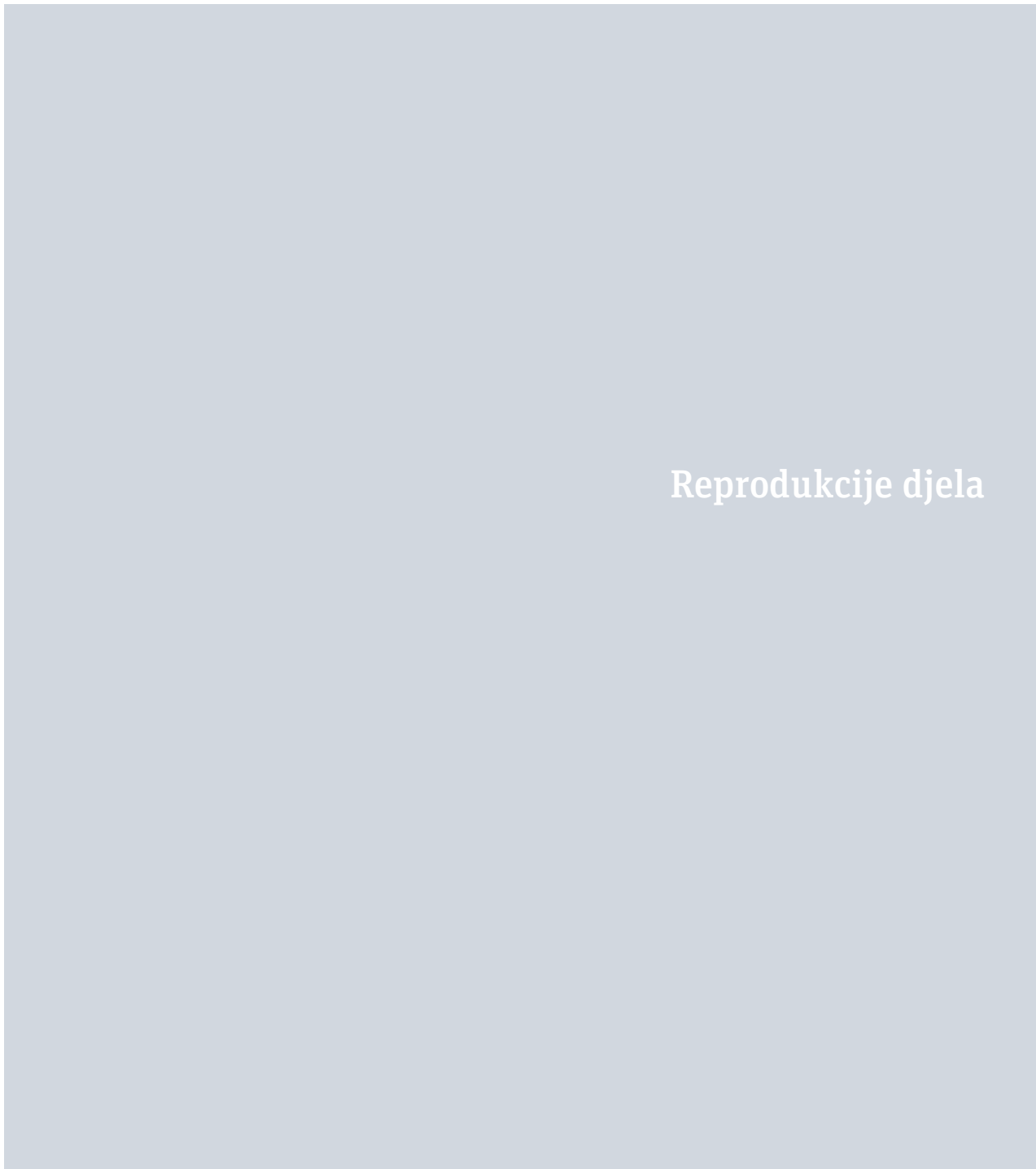
Ovim kratkim i površnim opisom, kojim se pokušalo naznačiti tek najvažnije točke iz umjetničkog opusa koji je nastajao tijekom četiri i pol desetljeća, kipara koji je životom, školovanjem i radom inkorporiran u hrvatsku umjetnost XX. stoljeća, pokušalo se bar djelomice omogućiti lakše praćenje izloženih djela, željelo se istodobno i pobuditi zanimanje daljnje proučavanje tog opusa, te njegovo djelo ponuditi na valorizaciju s vremenskim odmakom od dvadeset godina, koliko je prošlo od autorove smrti. Može se pritom dodatno napomenuti da, iako se ne radi o umjet-

niku koji pomiče granice suvremene umjetnosti i koji svjesno ne bježi od osobnog ispitivanja tradicionalnih vrijednosti skulpture, njegov rad zaslužuje pozornost. Može se govoriti i o vidljivim utjecajima – od A. Maillola do F. Kršinića i V. Radauša – no to ne umanjuje činjenicu da se susrećemo s nizom kvalitetnih i zanimljivih djela. Valja pritom napomenuti da je najveći dio opusa danas gotovo nedostupan za izlaganje. Velik dio radova nalazi se u privatnim zbirkama i galerijama u Sjedinjenim Američkim Državama i diljem Europe, a dio spomenika djelomično je ili potpuno uništen tijekom ratnih zbivanja 1990-ih godina na području Bosne i Hercegovine. Unatoč tomu, i ovako krnj, ovaj opus zaslužuje sigurno upoznavanje i sintezu kao dio slike o našoj likovnoj umjetnosti.

Zahvaljujem kolegama Dariu Sošiću iz Muzeja grada Rovinja i mr.sc. Vlatku Čakširanu iz Muzeja grada Siska na kolegijalnoj pomoći.

Reprodukcije djela

Totem, 1963., drvo

Totem, 1963., drvo

Totemi, 1963., drvo

Totem, 1963., drvo

Totem, 1963., drvo

Ćelije III, 1956., bronca

Krematorij, 1956., bronca

Ćelije, 1956., bronca

Na Drini ćuprija, 1968., bronca

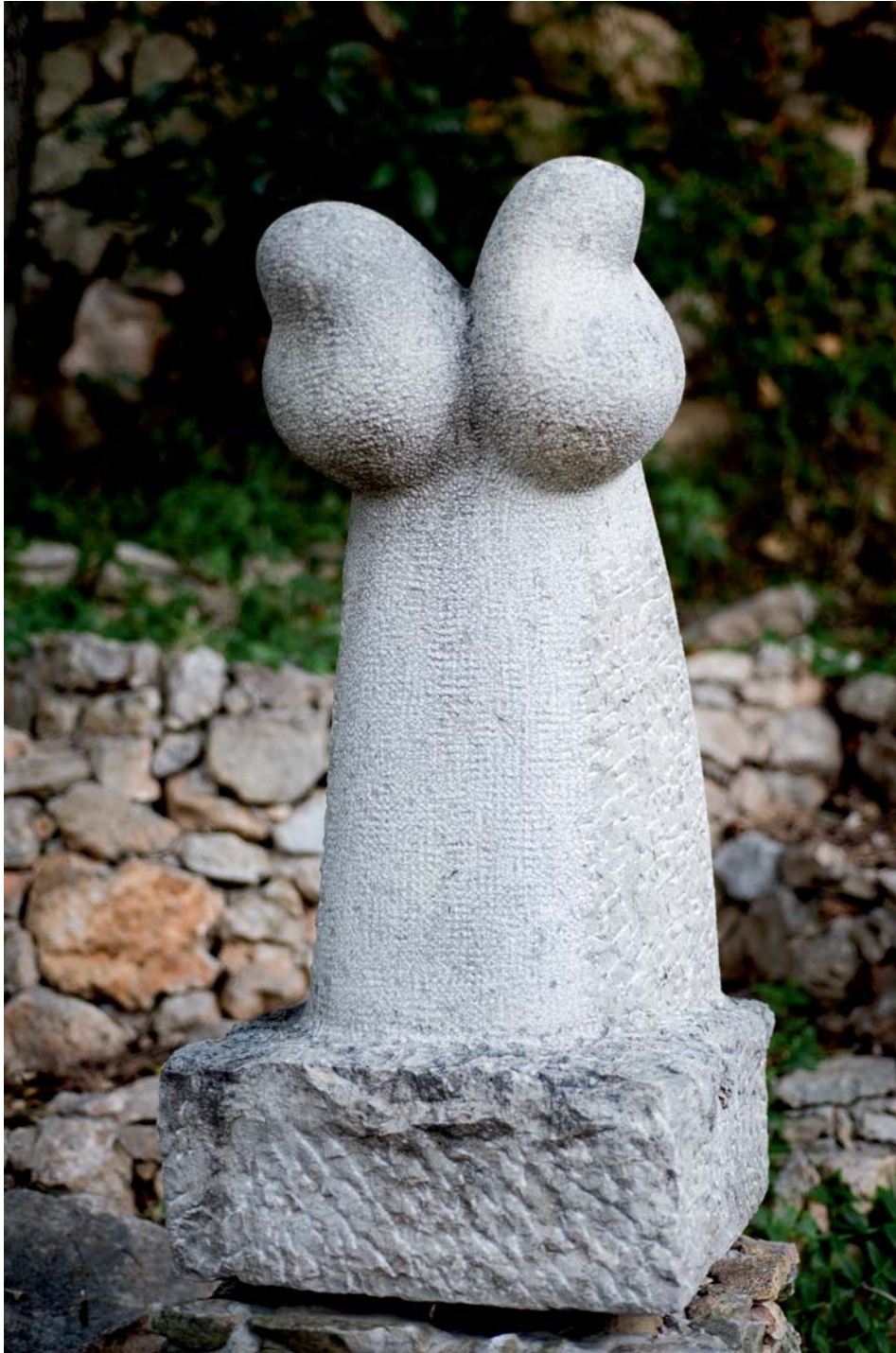

Kolo, 1971., mramor

Kolo, 1973., mramor

Bule, 1974., mramor

Kolo III, 1971., mramor

Kolo IV, 1971., mramor

Majka i dijete, mramor

Kolo I, 1971., mramor

Radost, 1975., mramor

Kolo II, 1975., mramor

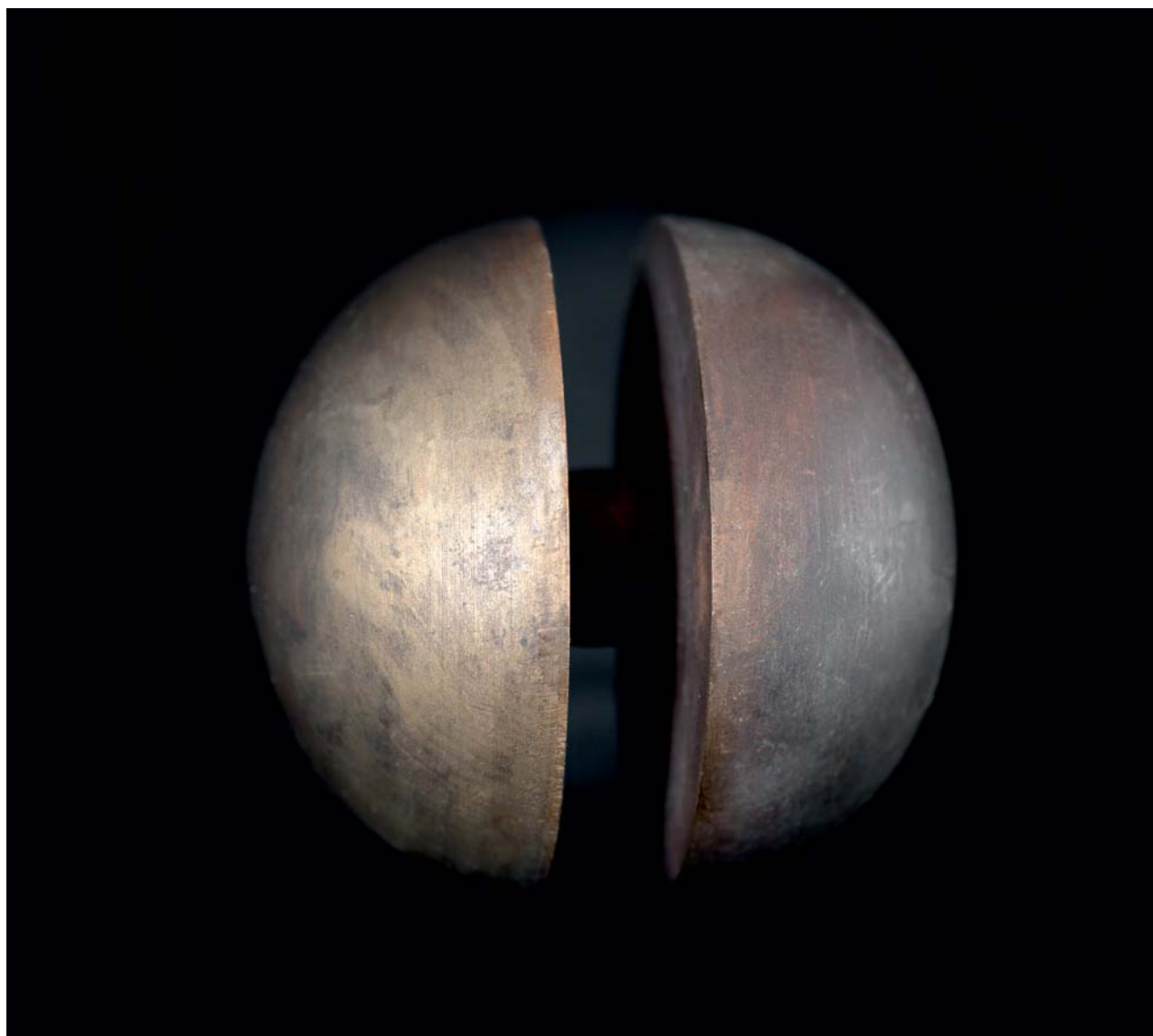

Skica za fontanu-Tratinčica,1981., bronca

Kozmos I, 1975.

*Moja nećakinja (Vesna Kocković Mudrovčić),
1949./1950., bronca*

Beethoven, 1953., bronca

Razmišljanje, 1955., mramor

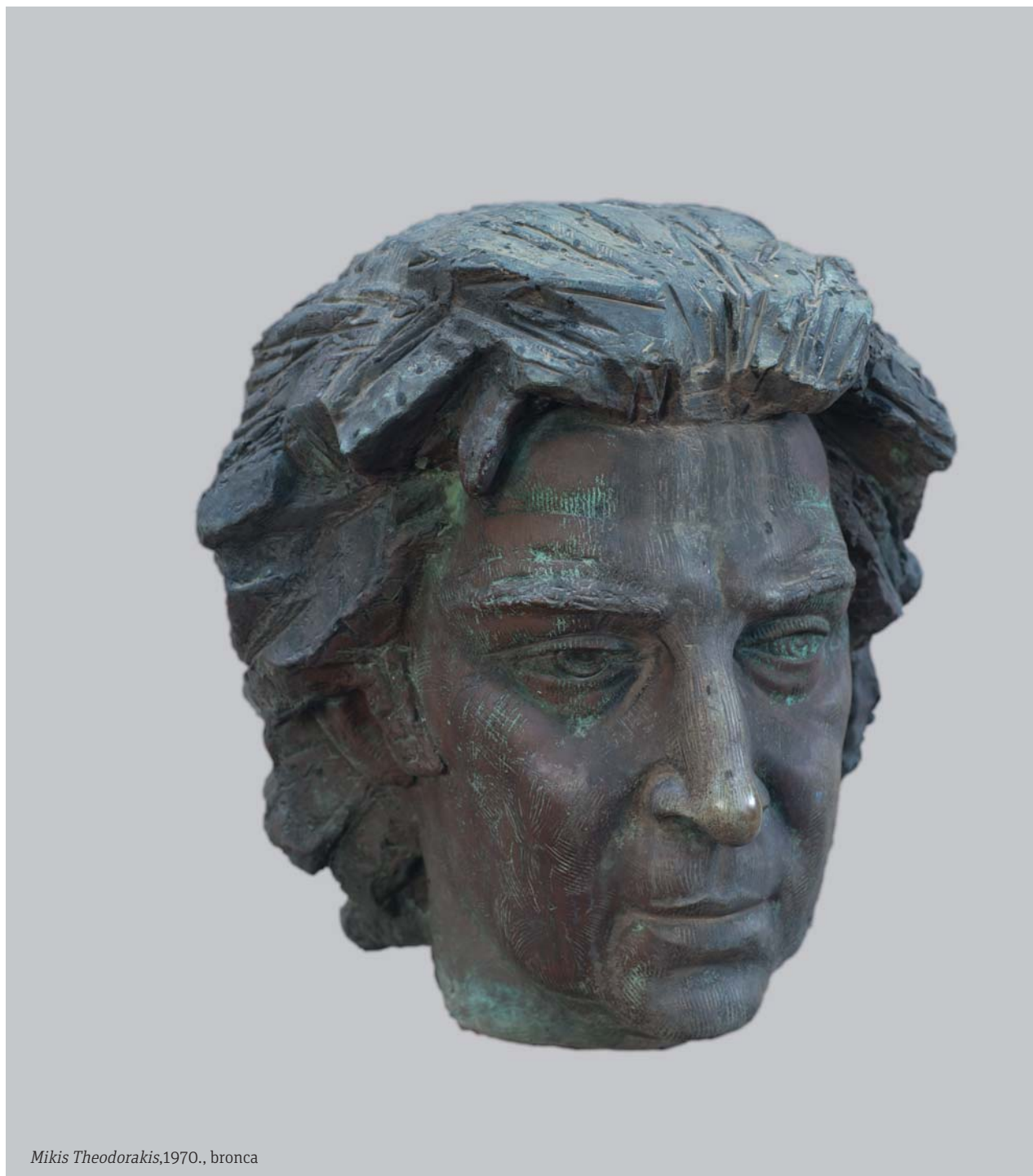

Peace, oko 1970, bronca

Mikis Theodorakis, 1970., bronca

Moj prijatelj Jimmy, 1970., bronca

58

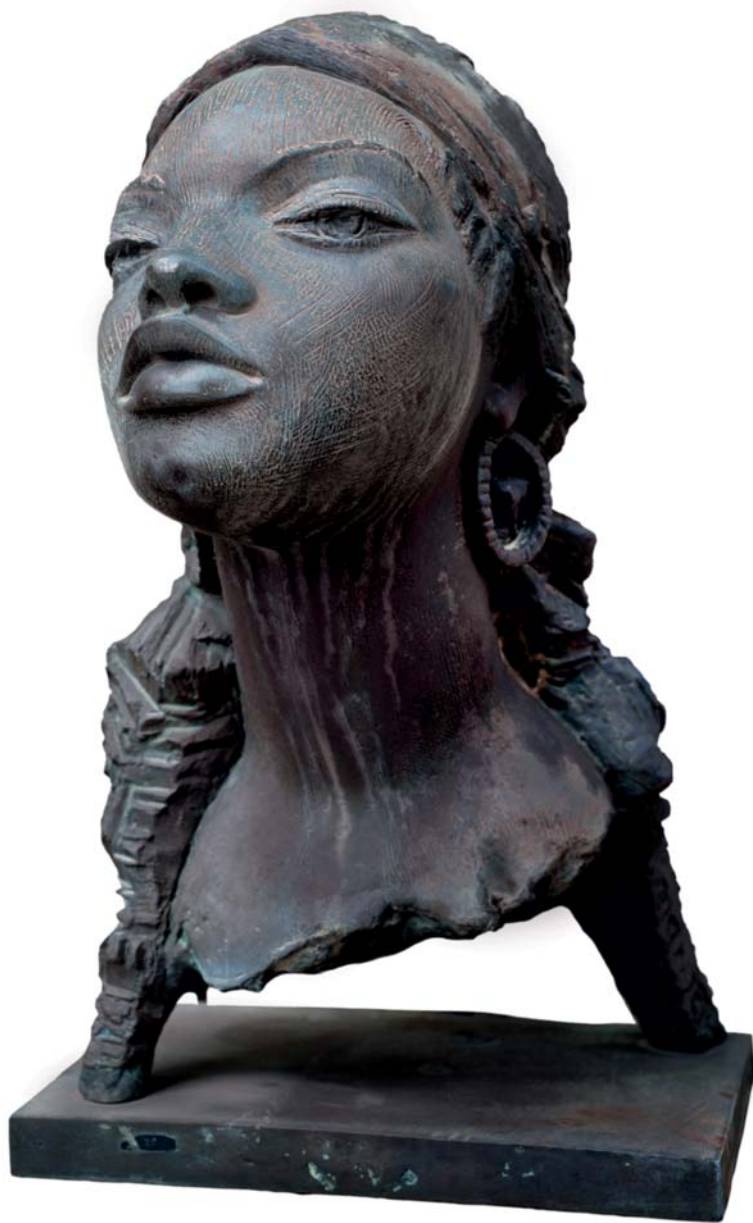

Mirjana, 1972., mramor

Autoportret, 1970./73., granit

Crna perla, 1972., bronca

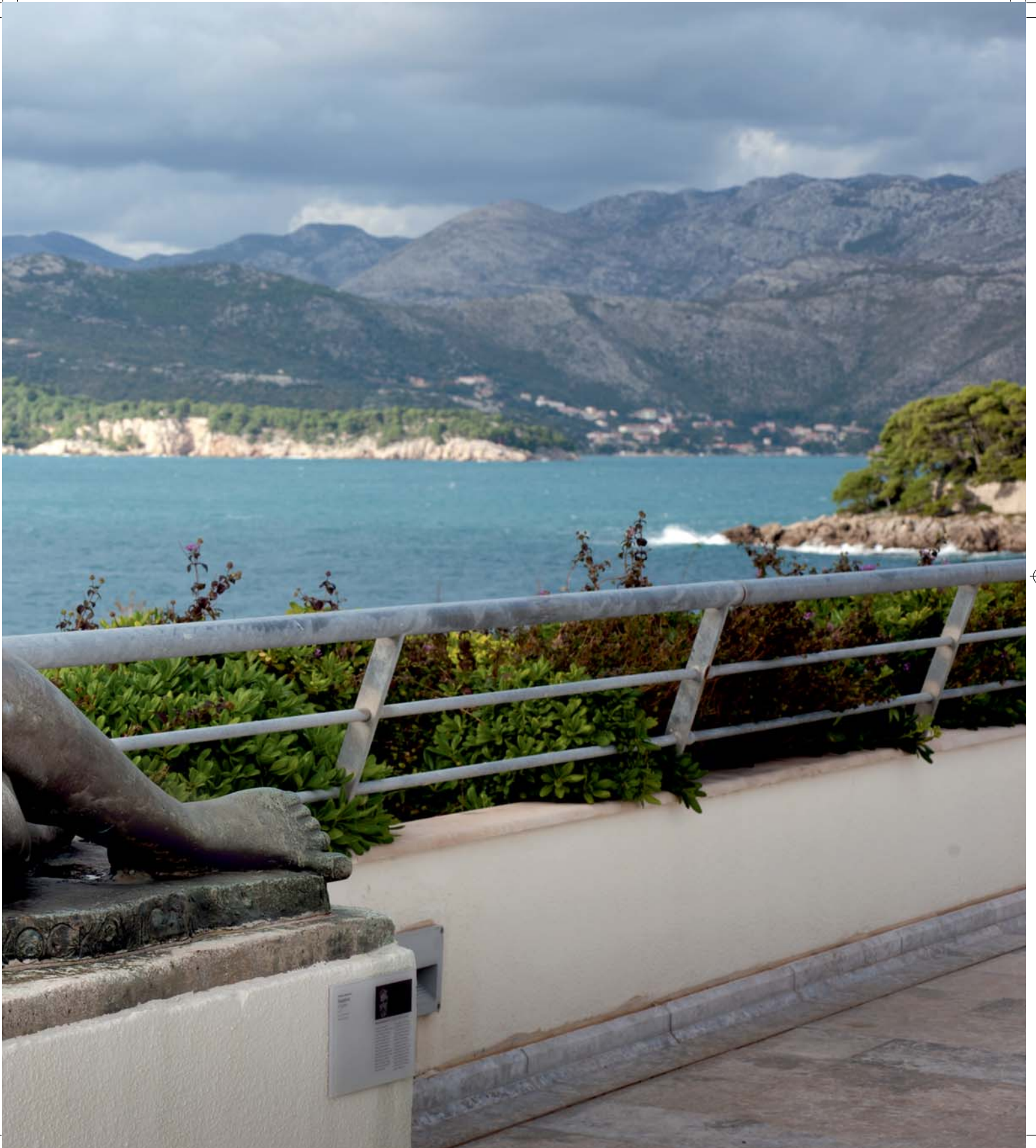
Dječak, 1979., mramor

Azijska perla, 1980., mramor

Kupačica, 1955., bronca

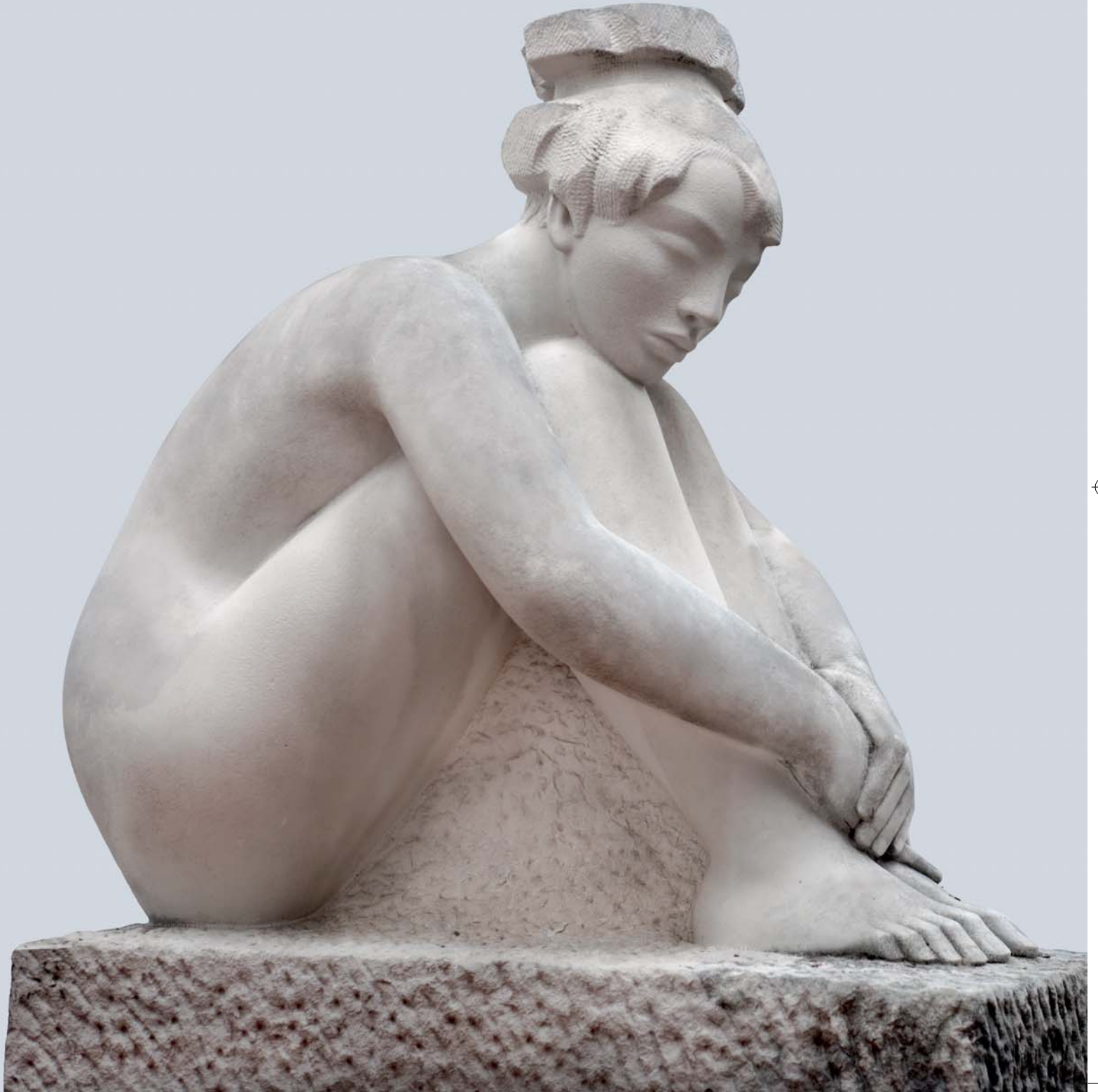

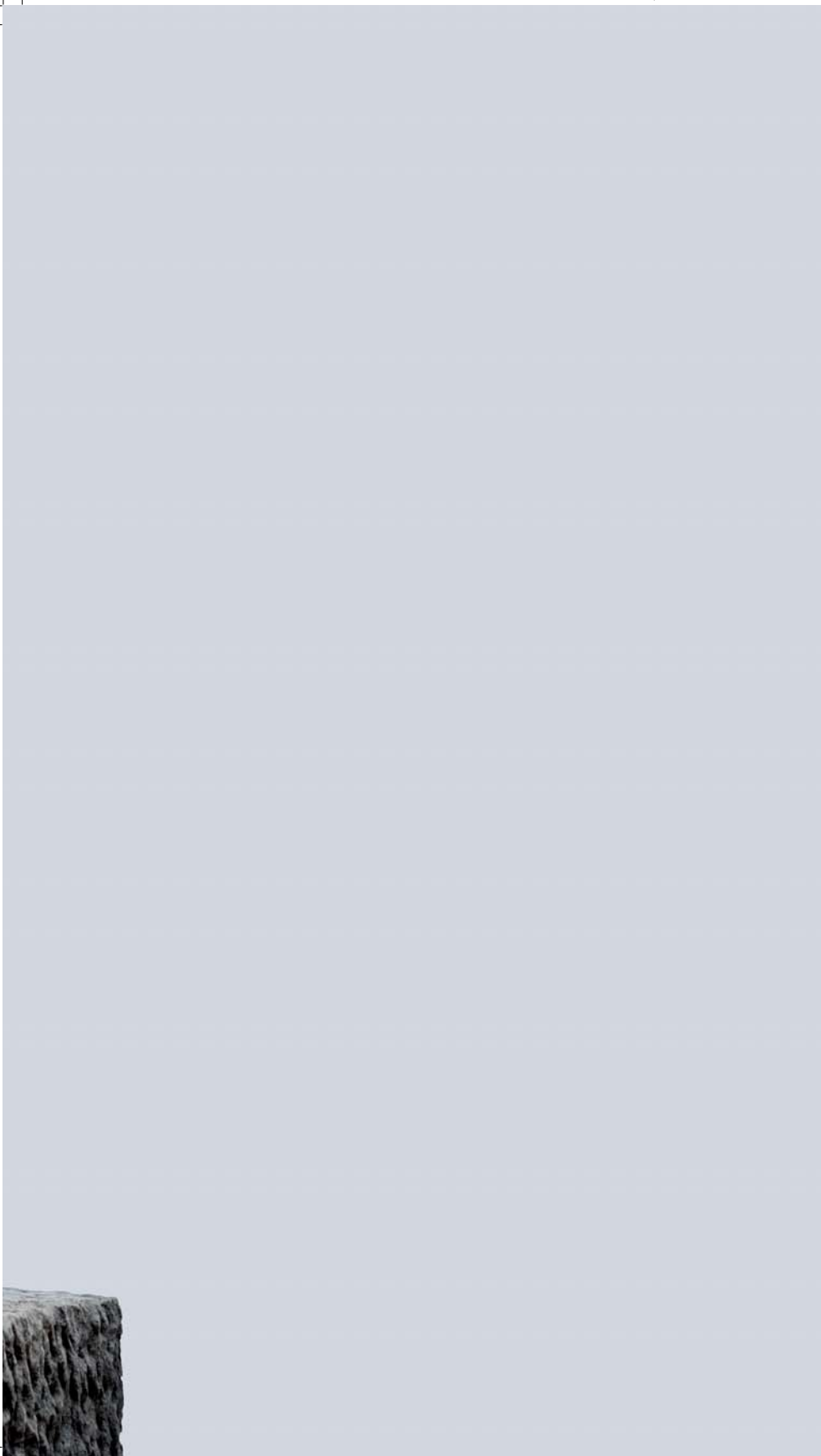

Dva akta, 1973., mramor

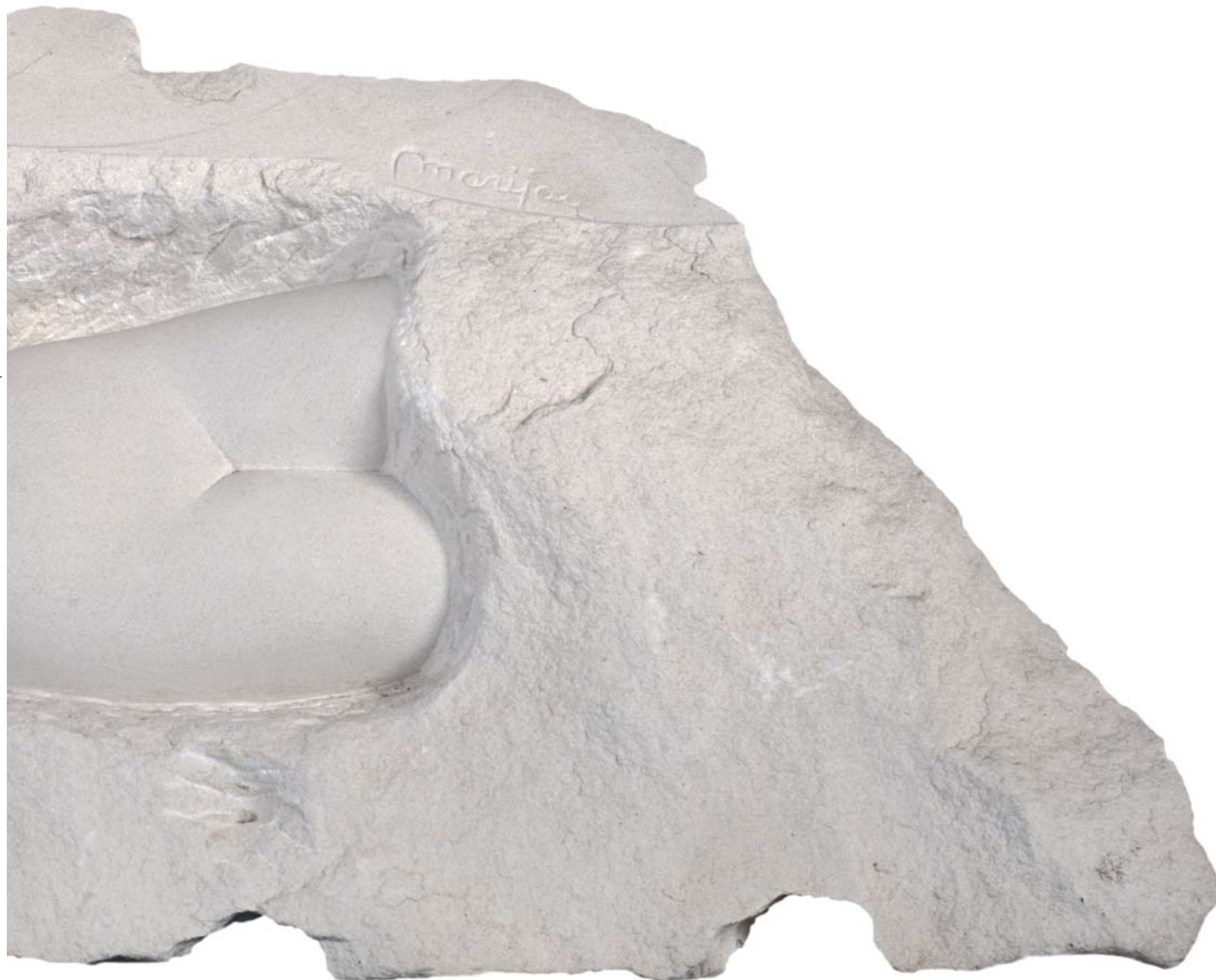

Odmor, 1973., mramor

Ležeći akt (Budenje), 1974., mramor

Razmišljanje (Dva akta), 1974., mramor

Tri gracije, 1974., mramor

Ženski torzo (Buđenje), 1981., bronca

Majka, 1968., vuna

Jutro, 1970., vuna

Duga, 1974., vuna - drvo

Zodiac- vaga, 1974., vuna - drvo

Biografija
Javni spomenici
Interijeri
Samostalne izložbe
Skupne izložbe
Izbor iz bibliografije
Popis izložaka

Biografija

Rođen 23. srpnja 1923. u Zagrebu kao najmlađi od sedmero djece učiteljice Olge i učitelja Stjepana Kockovića. Rođen je nakon očeve smrti te svu brigu o obitelji preuzima majka.

U Zagrebu završava osnovnu i učiteljsku školu.

Odlazi u partizane 1942. godine te ubrzo postaje politički komesar jednog od bataljona 13. proleterske brigade. Tijekom rata dva je puta teško ranjen. Višestruko je odlikovan za svoj ratni doprinos, a po završetku rata u činu kapetana odlazi u Ratnu mornaricu.

Umjetnosti, kiparstvu, okreće se 1947. godine te se u Domu mornarice u Splitu počinje baviti modeliranjem pri čem je važnu ulogu odigrao splitski kipar Ivan Mirković, čiji atelijer posjećuje i koji mu daje upute za rad.

Kao svojega stipendista Mornarica ga šalje na školovanje i 1947. godine upisuje se na Akademiju likovnih umjetnosti u Zagrebu. Profesori su mu Grga Antunac i Frano Kršinić. Zbog neredovita pohađanja nastave i nepridržavanja studijskoga rasporeda udaljen je s Akademije nakon tri godine. (Kao uistinu neobičnost, gledajući unatrag, može se navesti da je u to vrijeme izradio Spomenik

palim borcima /1949/, koji i danas stoji u centru Siska.) Želeći ipak završiti školovanje, 1950. godine demobilizira se, na vlastiti zahtjev, te odlazi na Akademiju likovnih umjetnosti u Ljubljani. Tamo je isprva u klasi prof.LOBODE, da bi 1953. godine diplomirao u klasi prof. KARELA PUTRIHA s odličnim uspjehom.

Po svršetku Akademije odlazi u Sarajevo, gdje je od 1953. do 1966. živio i radio kao profesor kiparstva i povijesti umjetnosti te slobodni umjetnik.

Godine 1966. seli se u Dubrovnik i tamo ostaje živjeti i raditi do kraja života. Gradi kuću unutar koje ima atelijer i malenu galeriju, što mu daje osjećaj neovisnosti o likovnoj sredini u kojoj djeluje. Od 1968. aktivno se počinje baviti i tapiserijom. Zahvaljujući osobnim menadžerskim sposobnostima, od 1970. godine gotovo redovito boravi po nekoliko mjeseci u Sjedinjenim Američkim Državama gdje mnogo radi i izlaže (bavi se portretistikom i izrađuje tapiserije).

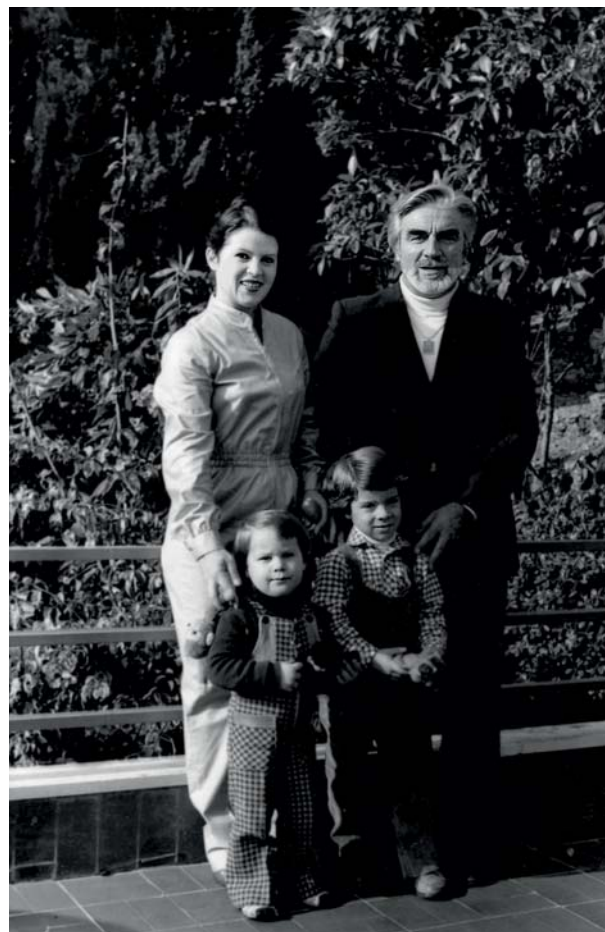
Od 1972. godine djeluje kao profesor skulpture na Ljetnoj školi Hope Collegea iz Hollanda u Michiganu, koja se održava u Dubrovniku.

Nakon susreta sa Slobodankom Đokić, likovnom umjetnicom koja se bavila tekstilom i odijevanjem, ulazi 1975. godine u treći brak u kojem su rođeni sinovi: Marijan (Maro, 1977) i Neven (Neno, 1979).

U izdanju zagrebačkoga Grafičkog zavoda objavljuje 1978. godine zbirku pjesama «S imenom tvojim» te zbirku «O ženi srcem i dlijetom».

Izvršio je samoubojstvo u Dubrovniku 30. svibnja 1991., a dan nakon njega umire i njegova supruga, koja je zbog teške bolesti već neko vrijeme bila bez svijesti.

Sinovi odrastaju njegujući uspomenu na oca kojem u čast, u prostoru kuće, u galeriji koju je sam oformio, izlažu njegova djela te je 5. srpnja 2006. godine otvaraju za javnost pod imenom Galerija «Marijan». U prostoru, koji postaje intimni likovni kutak Dubrovnika, svoje radove izlažu tijekom vremena i drugi umjetnici.

Javni spomenici*

Sisak

Spomenik palim borcima «Osveta», 1949.

Gacko

Spomenik palim borcima, 1955.

Vogošća

Fontana s kupačicom, 1956.
(ukradena u noći s 26. na 27. XI. 2011.,
pronađena i u postupku obnavljanja)

Ljubuški

Spomenik oslobođenja, 1958.

Rovinj

Dječak s ribom, 1959.
Anton Bučković, 1961.

Prijedor

Partizansko groblje, 1960.

Glamoč

Spomenik palim borcima i žrtvama
fašizma «Zbjeg», 1961.

Visoko

Spomenik bratstva i jedinstva (kostur-
nica), 1963.

Hum kraj Trebinja

Spomenik palim borcima, 1964.

Vareš

Spomenik rudaru, oko 1965.

Bosanski Novi

Majka partizanska, 1965.
(tijekom rata jako oštećeno)

Hidroelektrana Rama (između Pro- zora i Jablanice)

Spomenik IV. ofenzive, 1966/68.

Dubrovnik

Kupačica, 1956.
Majčina igra, 1965.

Jajce

Spomen-fontana osloboditeljima Jajca
25. IX. 1942., 1972.

Ploče

Fontana bratstva i jedinstva, 1976.

Jasenica kraj Bosanske Krupe

Spomenik bratstva i jedinstva, 1978.
(u ratu jako oštećeno – nedostaju dije-
lovi kompleksa)

Herceg Novi

Aleksa Šantić (poprsje), 1979.

Drvar

Spomenik borcima i žrtvama fašisti-
čkoga terora, oko 1980.
(tijekom rata srušen sa zemljom)

Drvar

Đuro Pucar Stari (poprsje), 1980.

Zagreb

Tratinčica za Tita – fontana, 1982.

Mostar

Magarac, oko 1970.

Interijeri

Valjevo

Stjepan Filipović (poprsje), 1976.
(srušeno 1991., obnovljeno, ponovno
srušeno 2004., u tijeku obnavljanje)

* U tisku i katalogima spominju se i fontane u Sarajevu, Hrasnici i Bosanskoj Dubici, ali o njima se pouzdano ne može ništa ustvrditi. Premda sam Kocković često spominje i rad vezan za Spomen-park Vrace u Sarajevu, on se danas gotovo svugdje pripisuje kiparu Aliji Kučukaliću te bi bilo zanimljivo istražiti pitanje autorstva.

Ljubija – Hidroelektrana Trebinje, re-
ljevi u strojarnici

Dubrovnik – hotel President, hotel
Park, hotelski kompleks Babin kuk

Trelawny Beach Hotel, Jamaica

Jajce, Dom kulture

Čačak, Dom kulture

Ulcinj, hotel Lido

Sarajevo, hotel Evropa

Chicago, Sears Towers

Trebinje, prostor Jugobanke

Cavtat, hotel Albatros

Samostalne izložbe *

1953.

- Ljubljana, Dom jugoslovanske ljudske ar-
made, 1. II. 1953.

1954.

- Sarajevo, Umjetnički paviljon, 7. III.–27.
III. 1954.

1956.

- Salon ULUH-a, 21. IX.–3. X. 1956.

1957.

- Zagreb

1958.

- Pula

1963.

- Sarajevo

1964.

- München, Galerie Schumacher, 11. XII.–
6. I. 1965.

- Dubrovnik, VI.–VII. 1964.

- Düsseldorf, Galerie Salon 62, 4. XI.–21.

XII. 1964.

- Zagreb, III. 1964.

1965.

- Bruxelles, IX. 1965.

- Amsterdam

- Haag

1967.

- Dubrovnik

1968.

- Dubrovnik, VII. 1968.

1969.

- Düsseldorf

1969.

- München

1970.

- Dubrovnik, VII. 1970

1972.

- Montreal, Galerie le Carrefour des arts

- Palm Beach, Agra Gallery, 14.–31. III.
1972.

- Washington D.C., Agra Gallery, 17. IV.–6.

V. 1972.

1973.

- Sarajevo, Retrospektivna izložba 53–73.,

Radnički univerzitet Đuro Đaković

- Beograd, Dom JNA, do 20. novembra

- Dubrovnik, VI. 1973.

1974.

- Dubrovnik, IX. 1974.

1975.

- Tapiserije – skulpture, hotel Libertas Du-
brovnik, Dubrovnik, Umjetnička galerija,
2. VI.–2. VII. 1975.

- Chicago, prostor Federalne banke

1979.

Umjetnička galerija «Josip Benković»,

Skupne izložbe

Herceg Novi, veljača 1979.

1984.

- Zagreb

1988.

- Dubrovnik, IX. 1988.

2005.

- Dubrovnik, terasa hotela «Excelsior», IX. 2005.

2011.

- Dubrovnik, Jadranski luksuzni hoteli – galerija Marijan, terasa vidikovac hotela Kompas, 20. VII.–31. VIII. 2011.

* Vodeći evidenciju o samostalnim izložbama koju je tijekom svojega djelovanja i objavljivao u katalogima, M. Kocković nije navodio galerije u kojima su izložbe održane kao ni vrijeme održavanja. Podaci su rekonstruirani prema arhivskom materijalu.

1953.

- Izložba petnaestorice slikara i vajara, Sarajevo, IV.–V. 1953.

- Izložba petnaestorice slikara i vajara, Zenica, V. 1953.

- XIII. izložba ULUBiH-a, Sarajevo, XI.–XII. 1953.

1954.

- XIV. izložba ULUBiH-a, Sarajevo, svibanj 1954.

- III. izložba slikarstva i vajarstva SLUJ-a, Dubrovnik, VII.–IX. 1954.

- XV. jesenja izložba ULUBiH-a, Sarajevo, XI.–XII. 1954.

1955.

- Izložba ULUBiH-a, Beograd, IX.–X. 1955.

- XVIII. izložba ULUBiH-a, Sarajevo, XI. 1955.

1956.

- Izložba jugoslavenske umjetničke grupe iz Bosne i Hercegovine, Beč, Prostor Austrijske državne tiskare, 10.–24. I. 1956.

- XX. izložba ULUBiH-a, Zagreb, Beograd, Ljubljana, 1956.

- Međunarodna izložba portreta, Salzburg VI.–VIII. 1956.

- Izložba zadruge «Lik», Doboje, VIII. 1956.

- Izložba ULUBiH-a, Trebinje, XI.–XII. 1956.

1957.

- XXV. izložba ULUBiH-a, Sarajevo III.–IV. 1957.

- Izložba ULUBiH-a, Mostar, V. 1957.

- Izložba članova zadruge «Lik», Foča X.–XI. 1957.

- XXVI. izložba ULUBiH-a, Sarajevo, XI.–XII. 1957.

1958.

- Izložba četiri kipara, Sarajevo 1958.
 - XXVII. izložba ULUBiH-a, Sarajevo, Tuzla, Banja Luka, Skoplje, Titograd, Varšava, 1958.

1959.

- Izložba ULUBiH-a u čast 40. godišnjice KPJ i SKOJ-a, Sarajevo, XI.-XII. 1959.

1960.

- Izložba članova Zadruga umjetnika likovnih i primijenjenih umjetnosti Bosne i Hercegovine, Nikšić, V. 1960.
 - Izložba sarajevskih umjetnika, Varšava, VI. 1960.
 - Izložba ULUBiH-a u čast 15. godišnjice oslobođenja Sarajeva, Sarajevo III.-IV. 1960.

1961.

- Jugoslavenska izložba, Beograd
 - NOB u djelima likovnih umjetnika Jugoslavije, Beograd, XII. 1961.
 - Izložba ULUBiH-a, Sarajevo III.-IV. 1961.

1962.

- Izložba ULUBiH-a, Sarajevo, 1962.
 - Izložba društva «Lik», Zenica, Tuzla, Travnik, Jajce, Banja Luka, 1962.

1963.

- «Umjetnička kolonija – Rovinj 63», Rovinj, VII.-IX. 1963.

1968.

- V. oktobarska izložba dubrovačkih umjetnika, Dubrovnik, Umjetnička galerija, 18. X.-1. XI. 68.

1969.

- VI. oktobarska izložba, Dubrovnik, Umjetnička galerija, 17. X.-6. XI. 1969.

1970.

- 9. likovni susret, Subotica 1970.
 - Jubilarna izložba ULUH-a, Zagreb, IX.-XI. 1970.
 - VII. oktobarska izložba, Dubrovnik, X. 1970.

1971.

- Proljetna izložba dubrovačkih umjetnika u čast jubileja hrvatskoga slikara Mate Celestina Medovića, Dubrovnik, Umjetnička galerija, 16. IV.-30. IV. 1971.
 - Izložba ULUH-a, Zagreb 1971.
 - Izložba NOB-a u djelima likovnih umjetnika, Dom Armije, Beograd VI.-IX. 1971.

1972.

- EXPO – Čovjek i njegov svijet, Montreal
- Oktobarska izložba, Dubrovnik

1973.

- 25 jugoslavenskih umjetnika, New York, 1973.
- Situacija u hrvatskoj umjetnosti, Zagreb, 1973.
- Oktobarska izložba, Dubrovnik, 1973.

1974.

- XI. oktobarska izložba dubrovačkih umjetnika, Dubrovnik, Umjetnička galerija, 18. X.–18. XI. 1974.
- 25 jugoslavenskih umjetnika, New Jersey, Philadelphia, 1974.

1975.

- 12. oktobarska izložba, Dubrovnik, Umjetnička galerija, 17. X.–31. X. 1975.
- 8. hercegnovski zimski salon, 31. I.–15. II. 1975.

1976.

- Otkup umjetnina 1975., Zagreb, Umjetnički paviljon, VI. 1976.

1977.

- XIV. listopadska izložba Hrvatskoga društva likovnih umjetnika u Dubrovniku, Dubrovnik, Umjetnička galerija, listopad 1977.
- Hrvatsko kiparstvo od 1955. do 1977., Zagreb, VII.–IX. 1977.

1978.

- 100 godina moderne umjetnosti u Dubrovniku, Dubrovnik, Umjetnička galerija, 20. VII.–10. X. 1978.

1979.

- Izložba Saveza hrvatskih društava likovnih umjetnosti, Zagreb, IV. 1979.
- Proljetna izložba članova HDLU-a, Dubrovnik, V.–VI. 1979.

1980.

- Proljetna izložba HDLU-a Dubrovnik, Dubrovnik, Umjetnička galerija, 24. V.–12. VI. 1980.
- Izložba HDLU-a Dubrovnik, Split, VI.–IX. 1980.

1982.

- 4. dubrovački salon, Dubrovnik, Umjetnička galerija, 18. X.–18. XI. 1982.

- Moša – Potica, Zagreb, Sveučilište «Moša Pijade», X. 1982.

1984.

- HDLU Dubrovnik, Dubrovnik, Umjetnička galerija, 17. X.–17. XI. 1984.

1983.

- Art EXPO, New York Coliseum, 7.–11. IV. 1983.

1985.

- Svjetska izložba suvremene umjetnosti «Art-Expo», Tokio, II. 1985.

1988.

- Izložba HDLU-a Dubrovnik, Dubrovnik, Umjetnička galerija, 17. X.–17. XI. 1988.

1991.

- Izložba likovnih radova poklonjenih za aukciju u korist gradnje nove župne crkve na Mihajlu, Dubrovnik, Umjetnička galerija, 28. I.–7. II. 1991.

2012.

- Refleksije vremena 1945.–1955., Klovićevi dvori, Zagreb 12. XII. 2012.–10. III. 2013.

Izbor iz bibliografije*

- Razstava Marjana Kockovića, Slovenski poročevalec, Ljubljana 31. III. 1953.

- S(mail) Ti.(hić), Marijan Kocković, Enciklopedija hrvatske umjetnosti, Jugoslaven-ski leksikografski zavod, Zagreb 1964, svezak 3, str. 202

- Spomenica Akademije likovnih umjetnosti u Zagrebu, ALU Zagreb 1958., str. 112, 126.

- Mahmud Konjhodžić, Spomenici radničkog pokreta i narodne revolucije u Hrvatskoj, Zagreb 1960.

- M. B., Spomen-kosturnica u Visokom, Oslobođenje, Sarajevo 28. IV. 1963.

- N. B., Kockovićev rad na «Rami», Večernje novine, 8. XI. 1965., str. 5

- B. G., Otkriven spomenik majci partizanskoj, Politika, 4. X. 1965., str. 5

- N. B., Kockovićev rad na «Rami», Večernje novine 6. I. 1965.
- Milan Mitić, Umjetnosti nije potrebna reklama, Oslobođenje, Sarajevo 21. II. 1965.
- M. Petrović, Krajputaši u inostranim galerijama, Oslobođenje, Sarajevo 24. X. 1965.
- M. M., Pohod skulptura Marijana Kockovića, Oslobođenje, Sarajevo 25. X. 1965.
- Jugoslavija – Spomenici revoluciji, SUBNOR Jugoslavije, Svetlost Sarajevo, 1968., str. 118, 119, tabla VII.
- Izložba kipara Kockovića, Dubrovački vjesnik, Dubrovnik 18. VII. 1969.
- B. M., Izložba protestne umjetnosti, Večernji list, Zagreb 10. IX. 1970., str. 11
- Marijan Kocković, Poziv na protest, Oslobođenje, Sarajevo 3. X. 1970.
- A. Bautović, Izložba protestne skulpture i slikarstva, Slobodna Dalmacija, Split 15. I. 1971.
- G. Berić, Svjetska izložba protestne umjetnosti, Oslobođenje, Sarajevo 13. I. 1971.
- Miloško P. Đoković, Prijatelj Teodorakisa, poklonik Če Gevare, 31. XII. 71.–6. I. 72., broj 53
- Pavle Lukač, Kockovićev uspjeh u Montrealu, Oslobođenje, Sarajevo 30. XII. 1972.
- G. B., Kockovićev uspjeh u SAD-u, Oslobođenje, Sarajevo, 21. IV. 1972.
- Sculptor Marijan At Agra Gallery, Palm Beach Daily News, 24. II. 1973., str. 3
- M. M., 20 godina za 20 minuta, Svet br. 22., 9. XI. 1973.
- Suad Ahmetović, Susret u ateljeu, Oslobođenje, Sarajevo 25. III. 1973.
- H. Burđević, Plodovi igre svjetla i sjenki, Večernje novine, Sarajevo 23. X. 1973.
- R. Mitrović, Mornar sa dlijetom i čunkom, Nedeljne novosti, Beograd 11. XI. 1973.
- V. Pop, Tapiserije iz inata, Politika ekspres, Beograd 8. I. 1973.
- SS., Uspjeh Marijana Kockovića u Chicagu, Dubrovački vjesnik, 28. II. 1975., str. 5
- M. K., Pronalazak na razboju, Novosti, 17. IV. 1975.
- Bogdan Mesinger, Plovidba ka nepoznatom, Odjek, Sarajevo, VIII. 1975.
- I. Ml., Fontana bratstva i jedinstva, Slobodna Dalmacija, Split 28. XI. 1975.

- M. Živković, Spomenik među ljudima, Politika, Beograd 6. VII. 1976.
- Gojko Berić, Pjesmom i dlijetom, Svijet, 17. I. 1977., str. 14
- Umjetnost i revolucija – Revolucionarno kiparstvo, Spektar, Zagreb 1977., str. 21, 144
- Slobodan Marković, «Galerija Marijan» na Lapadu, Borba, Beograd 13. II. 1977., str. 7
- M. Vlajić, Komandantu na dar, Večernje novosti, Beograd, 12. VI. 1978.
- I. Mlivočič, Spomenici, žiri, klanovi, Nedjeljna Dalmacija, Split 24. IX. 1978., str. 9
- Milan Mitić, Ljubav iskazana u mramoru, TV Novosti, Beograd, 23. V. 1980.
- Suad Ahmetović, Rane na licima maskerona, Vjesnik (7 dana), 31. I. 81.
- Igor Stravinsky by Marijan, New York Arts Journal, Manhattan Art Review, 1981., str. 40
- Ivica Šustić, Spomenici revolucionarnog radničkog pokreta, NOB-a i socijalističke revolucije na području općine Sisak, Sisak 1982., str. 19.
- Primljen za redovnog člana Međunarodne akademije umjetnosti u Ženevi, Slobodna Dalmacija, 25. I. 1983.
- Ivica Mlivočič, Povratak admirala, Slobodna Dalmacija, 31. VIII. 1986.
- Kocković, Marijan, Enciklopedija hrvatske umjetnosti, I. svezak, Leksikografski zavod «Miroslav Krleža», Zagreb 1995., str. 441
- Ivica Mlivočič, Vareš između ratne prošlosti i neizvjesne budućnosti, Bošnjaci i Kosovari još okupiraju hrvatske kuće, Slobodna Dalmacija, 14. VI. 1999.
- Akademija likovnih umjetnosti u Zagrebu 1907–1997., ALU Zagreb 2002., str. 666, 706.
- M. Z., Položeni vijenci na spomenik oslobodiocima, Nezavisne novine br. 2919., 25. IX. 2006., str. 13
- Davor Vujičić, Marijan Kocković, Hrvatski biografski leksikon, knjiga VII., Leksikografski zavod «Miroslav Krleža», Zagreb 2009., str. 463
- Luka Brailo, Retrospektiva Marijana Kockovića, Novi list, Rijeka 2. VIII. 2011.
- Es. M: Pronađena ukradena statua kupačice iz vogošćanske fontane, Dnevni avaz – online izdanje 29. IV. 2012.

Popis izložaka*

*U tisku, posebice u SAD-u i diljem Europe, objavljeno je mnogo tekstova o radu M. Kockovića koji su pohranjeni u arhivu Galerije «Marijan». Prilikom spremanja, nažalost, autor nije bilježio ni mjesto ni izvor objavljenog teksta, tako da su izresci iz tiska neupotrebljivi u bibliografskom pogledu.

1. Moja nećakinja (Vesna Kocković Muđrovčić), 1949./1950., bronca
2. Bethoven, 1953., bronca, 37 x 38 x 43 cm
3. Razmišljanje, 1955., mramor, 48 x 53 x 30 cm
4. Ćelije, 1956., bronca, 37 x 50 x 45 cm
5. Ćelije III, 1956., bronca, 66 x 20 x 20 cm
6. Krematorij, 1956., bronca, 61 x 37 x 40 cm
7. Totem, 1963., drvo, 83 x 16 x 6 cm
8. Totem, 1963., drvo, 49 x 11 x 11 cm
9. Totem, 1963., drvo, 75 x 23 x 5 cm
10. Totem, 1963., drvo, 84 x 12 x 12 cm
11. Totem, 1963., drvo, 84 x 16 x 3 cm
12. Totem, 1963., drvo, 95 x 50 x 11 cm
13. Na Drini ćuprija, 1968., bronca, 28 x 48 x 13 cm
14. Majka, 1968., vuna, 257 x 102 cm
15. Moj prijatelj Jimmy, 1970., bronca, 26 x 18 x 26 cm
16. Mikis Theodorakis, 1970., bronca, 46 x 46 x 44 cm
16. Autoportret, oko 1970., bronca, 38 x 30 x 31 cm
17. Autoportret, 1970./73., granit, 46 x 52 x 18 cm
18. Crna perla, 1972., bronca, 58 x 36 x 37 cm
19. Mirjana, 1972., mramor, 52 x 40 x 38 cm
20. Dva akta, 1973., mramor, 36 x 39 x 36 cm
21. Ležeći akt (Buđenje), 1974., mramor, 27 x 56 x 18 cm
22. Odmor, 1973., mramor, 90 x 95 x 46 cm
23. Bule, 1973., mramor, 72 x 38 x 42 cm
24. Zodiak- vaga, 1974., vuna - drvo, 111 x 87 x 5 cm
25. Duga, 1974., vuna - drvo, 112 x 112 x 5 cm

26. Torzo II, 1974, mramor, 42 x 52 x 21
27. Tri gracije, 1974, mramor, 43 x 51 x 20 cm
28. Razmišljanje (Dva akta), 1974., mramor, 44 x 18 x 26 cm
29. Bule, 1974., mramor, 73 x 46 x 27
30. Majka i dijete, 1973., granit, 37 x 36 x 33
31. Yul Brunner, 1978., bronca, 37 x 30 x 31
32. Dječak, 1979., mramor, 32 x 28 x 24 cm
33. Kolo, mramor, 84 x 50 x 50 cm
34. Kolo, 1973., mramor, 86 x 50 x 47 cm
35. Kolo, 1973., mramor, 90 x 50 x 45 cm
36. Majka i dijete, mramor, 37x36x33 cm
37. Peace, oko 1970, bronca, 74 x 63 x 58 cm
38. Kozmos I, 1975., 15 x 15 x 15 cm
39. Kozmos II, 1975., 15 x 24 x 15 cm
40. Skica za fontanu-Tratinčica, 1981., bronca, 15 x 15 x 15 cm
41. Gorana, 1975., mramor, 35 x 29 x 27 cm
42. Azijska perla, 1980., mramor, 82 x 54 x 40 cm
43. Ženski torzo (Budenje), 1981., bronca, 43 x 28 x 21 cm
44. Crna perla, 1982., mramor, 81 x 55 x 44 cm

*Svi radovi su u privatnom vlasništvu. datacije su većim dijelom rađene prema dostupnoj dokumentaciji u kojoj je sam autor često isto djelo različito datirao (moguće je da su tako razlikovane godine odlijevanja ili izrada gotovo istovjetnog djela u kamenu, ali to je nemoguće sa sigurnošću ustvrditi).

Impresum

Nakladnik

Hrvatska akademija znanosti i umjetnosti
Gliptoteka

Za nakladnika

akademik Pavao Rudan
glavni tajnik

Glavni urednik

akademik Boris Magaš
Tajnik Razreda za likovne umjetnosti

Odgovorni urednik

akademik Đuro Seder
voditelj Gliptoteke

Urednica

Ariana Kralj
upraviteljica Gliptoteke

Autor koncepcije izložbe, teksta, životopis

Vesna Mažuran Subotić
muzejska savjetnica

Likovna postava izložbe

Mario Beusan
Vesna Mažuran Subotić
Marijan-Marco Kocković
Neven Kocković

Fotografija

Vlaho Pustić
Arhiv Galerije Marijan Kocković

Lektor

Žarko Anić Antić

Grafičko oblikovanje kataloga, pozivnice, plakata i priprema

Bachrach&Krištofić

Tisak

Tiskara Zelina d.d.

Naklada

500 komada

Gliptoteka HAZU /Galerija I./

Noć muzeja 25. siječanj 2013.; siječanj/veljača 2013.

Palača Sponza

Dubrovnik, otvorenje 8. travnja 2013.

Financijska potpora

Ministarstvo kulture Republike Hrvatske
Gradski ured za obrazovanje, kulturu i sport Grada Zagreba
Grad Dubrovnik

Sponzor

Erste Bank

Donacija

Galerija Marijan Kocković, Kardinala Stepinca 64, 20000 Dubrovnik,
www.gallerymarijan.com zahvaljuje prijateljima na razumijevanju i do-
naciji

Zahvala

Ivanu Vigjenu za iznimnu pomoć Galeriji Marijan Kocković u realizaciji
izložbe

Maji Grgić jazz glazbenici za prigodni koncert na otvorenju izložbe u
Gliptoteci HAZU u sklopu Noći muzeja 2013. – Gliptoteka HAZU

ISBN 978-953-154-174-9

Cijena kataloga

Kn 50,00